

Tari István
Világillatban

„Te vagy a legjobb dolog, Istenem, ami
történik velem.”

(Kulcsár Ferenc)

Nyárfák hava köti össze Bácskát
Bodrogekkel az a bolyhos virágzás
Felvidékünket Délvidékünkkel
az a derűs áttetsző havazás
köti össze – kavargó égi kép! –
a vesztesek Délvidékét (mely a
győztesek Felvidéke) a vesztesek
Felvidékével (mely a győztesek
Lentsége, Alvidéke,
Délvidéke)

Kelepelő poéta félti még-e
kéthazás végzetébe tartó képet?
A győztesek nem írnak verset:
közpénzt osztogatnak, politizálnak
és a hadizsákmányt szokták fölélteni
lustán, kimérten, ingyencekké válva
A költők, a vereség anyagának
legjobb ismerői, nyárfák havának
megszállott összekötői: nyárfák
havába égő gyufaszálakat,
lángok csöpp zászlócskáit hullatók,
táguló körvonalak égő rajzán
ártéri erdők pajzán titkait
fűrkésző kisebbségiek, a szélek fölragyogó hontalanságát írók
nyelvükben otthonukat keresők
vércsesereg zúgatja a levegőt”
nyelvünket orgonaként búgatók
bevert szájakból csurgó anya-szók

Nyárfák hava köti össze Bácskát
Bodrogközzel: tündöklő puhaság,
fénypázmák közt remegő buja nász,
melyben a megtévesztettség fészkelte
a forradalmasított talpnyalás
dicsőítette irigyelt hóhérát
a mellébeszélés kirakatából
a tisztogatást benépesítő,
a tömegsírokat eltüntető,
különutast játszó zúrzavarból,
melyből lenn szabadabbnak látszhattunk
Nekik még mindig túl sokan vagyunk
Csak ez a bajunk:

túl sokan vagyunk

Nyelvünket szeretnék elvenni még
Körülöttünk országok estek szét
Ó, gyűlölettel eltelt emberöltők!
Báván lenézett emelkedettség!
Körülöttünk országok estek szét
Nyárfák havában lépked a költő
„Ha az ember szóra nyílik, világok
nyílnak, világillatban beszél” – írja
„Nem futhatok mégsem kivirágzó,
magyarul mosolygó álmaim elől.”
Éltesse hát őt angyali ének!
Angyali ének, isteni bor éltesse
Költészetünk felvidéki pincéjének,
életstáranak zsoldáros őrzőjét,
kulcsárját, R. C.-jét! Kulcsár FerenCet!

(2014)

Szélek szelében

„Mint álom előttünk, mint füst a szél előtt”
(Zrínyi)

1. Nagy magyar romlás századába helyezett
Engem is a behódoló igyekezet
Fölszabadít, ha változtatom hitemet
Enyéimnek elszánt ellensége leszek

2. Nálánál is nagyobb elszánt ellensége
Sajátjait immár szép zsákmánnyá téve
Sülhet kapzsiságnak zsírjában a vétke
Summák és vérdíjak ínsége a béke

3. Juhok és farkasok békéjében élek
Nyugtalanságomban ezt nyújtják a szélek
Nyomorult látszatért zengő hálaének
Véremet elszívó vérmes államérdek

4. Pártfogókra váró alföldi nyugalom
Múlatja idejét: lassan őrlő malom
Győztes vereségbe bújt világfájdalom
Vesztes győzelemnek leterített álom

5. Örömnöpeit jól fellobogózzák
Egeket ostromló féktelen mohóság
Megveszett irigyek és csirkefogóság
Tobzódó gubancát rég összecsomózták

6. Kiváltsággal járó harcos-igazolvány
Váltja a kutyabőrre koncot szímatolván
Kenőpénz óvatos kipuhatolásán
Bujdosók siráma úszik a csatornán

7. Bujdosók siráma úszik el és felbőg
A boldogulásuk rablással segítők
Színes mestersége, melyből villámló gőg
Gomolyog s mennydörgő füstfölyhők

8. Mennydörgő zenéjük a nyelveken átzúg
Kábulatot ontva nyögnek a fényágyúk
Mindenre kaphatók lepcsés szája már súg
Mások elnyomása fölszabadításuk

9. Fölszabadításuk mások elnyomása
Harsány műzenében pinyőke sírása
Harmatos virágnak dús öle kitárva
Védtelessége már rezgő hadiárva
10. Újdonsült fényképész jövőképet árul
Bőrből kibújó kérészen ellágyul
Látványát csak használná ugródeszkául
Túl nagy ez a rajzás, melyben megnyilvánul
11. Szélkakas forgását idéző díszlépés
Kétszínű Madzsarkák, túl nagy a kísértés?
Sorskérdések helyén föltámadó szélvész
Embercsempészeket ringató túlélés
12. Koszos martalócok, bandák sarcolása
Üzengetéseik erőszakos társa
Fosztogatásoknak elszaporodása
Hamuban sült, útnak induló pogácsa
13. Váltságdíjat szedő, kivesző vitézség
Szégyene füstjében ismerős vidék ég
Lapítanak, kik a bajt előidéztek
Bizony, mindenesztül süllyedt el a mérték

(Szelek havában, 2017)

VÉN ZOLTÁN RAJZA